

фахівці гуртового ринку «Шувар» беруть всю відповідальність на себе з усіх питань логістики та реалізації продукції на приватному торгівельному майданчику, що знаходиться на ринку «Bronisze» (Варшава, Польща).

Таким чином, вибір припустимих варіантів збуту для власників товарної продукції невеликий. Однак, тим не менше такі варіанти є кращими порівнюючи з тим, що при відсутності належних умов для довготривалого зберігання така продукція може зіпсуватися. Вирішення таких проблем здебільшого полягає в розбудові та діяльності новітньої інфраструктури ринку сільськогосподарської продукції, приміром обслуговуючих кооперативів та гуртових ринків.

Отож, гуртовий ринок сільськогосподарської продукції відрізняється від звичних для нас продовольчих ринків. Основною відмінною ознакою є те, що торгівля відбувається великими обсягами продукції між суб'єктами господарювання не для власного споживання, а для наступного її перепродажу фінальному споживачу через систему роздрібною торгівлі чи для виробничого або іншого призначення. А продовольчі та гуртові ринки за своєю природою надають послуги у сфері здійснення торгівлі.

1. Офіційний сайт ТзОВ «PCП «Шувар». URL: <https://shuvar.com> (Дата звернення 05.04.2019 р.).

2. Писаренко В.В. Маркетинг овочевої продукції (методичні та практичні аспекти): Проект регіональної агромаркетингової структури і обґрунтування її функцій. URL: http://www.agromage.com/stat_id.php?id=445%207 (Дата звернення: 15.04.2018).

3. Сєвідова І.О. Фактори впливу на функціонування оптових ринків овочевої продукції. *Агросвіт*. 2018. № 2. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/2_2018/6.pdf (Дата звернення 08.04.2019 р.).

Віблій П.І.

к.е.н., доцент

Лащик І.І.

к.е.н., старший викладач

Нестеренко М.О.

студент

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТИВАННЯ В УКРАЇНІ

В нашому сучасному світі сфера бізнесу є розвиненою. Зокрема, в Україні досить поширеним явищем є прямі інвестування в країну і навпаки. Досить привабливою для інвесторів з іноземних країн є Україна. Чудове географічне розміщення, перспективний ринок, не стабільний курс національної валюти, висока спеціалізація робочої сили та її низька вартість, а також вивезення прибутку за межі країни [1].

Інтерес в інвесторів з'являється саме від тих проектів, що розраховані на короткотермінову перспективу з принесенням прибутків найшвидшим часом, для прикладу можна навести харчову промисловість, внутрішню торгівлю, а також на стратегічне освоєння ринків хімічної промисловості та машинобудування.

До проблем, які перешкоджають інвестуванню в Україну можна включити:

- зав'язаність української економіки на колишніх республіках СРСР;
- незбалансованість економіки;
- нерозвинена інфраструктура;
- неконвертованість національної валюти;
- недостатньо гнучка податкова система;
- низька культура праці;
- невідповідність управлінських форм світовим;
- економічна і політична нестабільність, що зумовлює відповідні ризики.

Відповідно, це і призводить до того, що в Україні більше розвиненими є прямі іноземні інвестиції в країну, а не навпаки. Також, вирішальну роль відіграє науково обґрунтована

інвестиційна політика держави, утворення сприятливого інвестиційного клімату, зокрема, йдеться про податкові пільги, правове забезпечення інвестицій, розвиток страхування іноземних фірм, удосконалення існуючого законодавства в галузі ЗЕД та забезпечення контролю за його дотримання, а також поглиблення ринкових реформ.

Щоб вирішити проблеми з іноземним залученням інвестицій в нашу країну, здійснювати заходи, потрібно взяти до уваги принципи стабільності державних законодавчих актів щодо умов іноземного інвестування, роздільного підходу до податкових та інших різних пільг для іноземних інвесторів – із врахуванням масштабів і форм інвестування, різних аспектів у розвитку економіки України, а також принципи залучання іноземних інвестицій, відкритості та оперативності інформаційного та організаційного забезпечення. [2]

Для збільшення інвестицій іноземних країн в Україну і вирішення їх проблематики, необхідно створити стабільне законодавство з державними гарантіями протекції місцевих та закордонних інвестицій, сприятливий інноваційний клімат для втілення інвестиційних проектів та державних програм у бізнесі, а також допомагати залученню в матеріальне виробництво прямого іноземного капіталу та встановленню державного контролю щодо його використання.

1. Тенденції іноземного інвестування в країну. URL: <https://studfiles.net/preview/5642168/page:2>.
2. Прямі іноземні інвестиції. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/2018>.

Гром О.М.
Ніколайчук О.Р.
студенти
Татьяніна С.М.
старший викладач

Університет державної фіскальної служби України

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВАЛЮТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Одним з найважливіших секторів міжнародних економічних відносин являється валютний ринок. Валютні операції комерційних банків є дуже важливою сферою фінансових відносин України. Механізм проведення валютних операцій потребує постійного аналізу, моніторингу, державного регулювання з метою підвищення його ефективності. Валютний ринок, як один з головних елементів світової валютно-фінансової системи, в останні десятиліття характеризується посиленням процесів глобалізації, диверсифікації та трансформації. До того ж, беручи до уваги те, що угоди на валютному ринку пов'язані з зовнішньоекономічними відносинами, що дає можливість зовнішнім факторам здійснювати прямий вплив на економіку країни, вони є дуже ризиковими та впливають на економічну безпеку держави. Таким чином, цьому притаманна велика необхідність удосконалювати функціонування валютного ринку.

Дане питання досліджували такі видатні науковці: Береславська О.І., Божидарнік Н.В., Барановський Т.О., Діба М.І., Мороз А.М., Мозговий О.М., Науменкова С.В., Савлук М.І., Філіпенко А.С., Ткач С.В.

Чинним законодавством, а саме Декретом Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», визначено, що валютні операції – це [1]:

- операції, пов'язані з переходом права власності на валютні цінності, за винятком операцій, що здійснюються між резидентами у валюті України;
- операції, пов'язані з використанням валютних цінностей у міжнародному обігу як засобу платежу, з передаванням заборгованостей та інших зобов'язань, предметом яких є валютні цінності;
- операції, пов'язані з увезенням, переказуванням і пересиланням на територію України та вивезенням, переказуванням і пересиланням за її межі валютних цінностей.